(2) in sub-section (2),—

(*a*) after the expression " clause (*a*) of sub-section (1)", the expression "and the compensatory allowance referred to in sub-section (1-A)" shall be inserted;

(*b*) in the proviso, after the word "salary", the words " and the compensatory allowance " shall be inserted.

(ii) for sub-clause (4), substitute the following sub-clause, namely :—

" (4) in sub-section (5) after the expression " clause (*a*) of sub-section (1) ", the expression " and the compensatory allowance referred to in sub-section (1-A) " shall be inserted.

The amendment was put and carried.

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

Clause 5 do stand part of the Bill.

Thiruvalargal R. Ponnappa Nadar, K. T. K. Thangamani, Dr. H. V. Hande and Thiru A. R. Marimuthu did not move their amendments.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, Consequent on our amending Clause 3, this amendment has become necessary. The expression " and 6-A " is a printing mistake. I move the following amendment :—

" In Clause 5, for the expression " and 6-A ", substitute the expression " and in sub-section (1) of section 6-A ".

The amendment was put and carried.

Clause 5, as amended was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

"That the Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 38 of 1971), as amended, be passed."

The motion was put and carried and the Bill, as amended was passed into law.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு சட்டமன்ற (தகவின்மை நீக்கல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/1971)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு சட்டமன்ற (தகவின்மை நீக்கல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு சட்டமன்ற (தகுதியின்மை நீக்குதல்) (திருத்த) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 3/1967) 2-வது பிரிவு, மேற்சொன்ன சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள பதவிகள் எதுவும், அந்தப் பதவி வகிப்பவர் சட்டமன்றப் பேரவை அல்லது சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினராகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதை அல்லது அவ்வாறு உறுப்பினராக இருப்பதைத் தகுதியற்றதாக ஆக்காது அல்லது இதுவரை என்றுமே தகுதியற்றதாக ஆக்கியிருப்பதாகக் கருதப்படமாட்டாது எனக் கூறுகிறது. இது சட்டமாகிய பின் பல்வேறு நிர்வாகக் காரியங்களுக்காகப் பல குழுக்களும் வாரியங்களும், தமிழ்நாடு அரசாலும் இந்திய அரசாலும் அமைக்கப்பட்டன. (இந்திய அரசு அமைத்த) ஆதாயப் பதவிகள் குறித்த இணைக்குழு, இத்தகைய அமைப்புக்களில் ஒருவர் உறுப்பினர் பதவி, செயலாளர் பதவி அல்லது தலைவர் பதவி வகிப்பது, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பதவிக்கு அவரைத் தகுதியற்றவராக்கக் கூடாது என்று பரிவுரை செய்துள்ளது. இத்தகைய அமைப்புக்களில் தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கலாம் அல்லது சட்டமன்றப் பேரவைக்காயினும், மேலவைக்காயினும் தேர்தலில் போட்டியிட விழைபவர்கள் இருக்கலாம். எனவே, இத்தகைய அமைப்புக்களில் உறுப்பினர் பதவி அல்லது செயலாளர் பதவி அல்லது தலைவர் பதவியை வகிப்பவர், தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை அல்லது மேலவை உறுப்பினராகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதற்கு அல்லது அவ்வாறு உறுப்பினராக இருப்பதற்குத் தகுதியற்றவராகாமலிருக்க தமிழ்நாடு 1967-ஆம் ஆண்டு சட்டமன்ற (தகுதியின்மை நீக்குதல்) சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் இத்தகைய குழுக்களும், வாரியங்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்போது இப்பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள இச்சட்ட முன்வடிவு அதற்கிணங்க சில விதித்துறைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இப்பேரவை இதனை ஏற்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், இந்த மசோதாவை இன்னும் சில காலத்திற்கு முன்பே கொண்டு வந்திருக்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏற்கனவே மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையிலும் யார் நாடாளுமன்றத்திற்கு உறுப்பினராக இருக்க முடியாது என்று அவர்கள் கருதினார்களோ அவர்களைத் தனியாக எடுத்து அவர்களுக்கு டிஸ்குவாலிபிகேஷன் இல்லை என்ற முறையிலே செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பொதுவாகவே what is office of profit என்ற விஷயம் ஒரு சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாகவே இருக்கிறது. இப்பொழுது இப்படி ஒரு பட்டியல் கொடுத்து ஏற்கனவே இருந்த

* 9-12-1971-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

27 பட்டியலோடு இப்பொழுது கொடுத்துள்ள 31 பட்டியலேயும் சேர்த்துக் கொடுத்ததோடு நிற்காமல் இன்னும் இம்மாதிரியான ஸ்தாபனங்களிலே அங்கம் வகிக்கக்கூடியவர்களுடைய உரிமை பறிக்கப்படமுடியாத நிலைமையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மசோதா வரும்பொழுது துண்டுதுண்டாக அவ்வப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் சிலவற்றைச் சேர்த்துக்கொள்வதும், சிலவற்றை விட்டுவிடுவதுமாக இருக்கக்கூடாது. உதாரணமாக நாளைக்கு நாம் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன் கொண்டுவரப் போகிறோம். அம்மாதிரி அமைப்புகள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டால் அதிலே வரக் கூடியவர்கள் உறுப்பினர்களாகச் சட்டமன்றத்திலோ நாடாளு மன்றத்திலோ இருப்பதற்குத் தகுதியுண்டா இல்லையா என்று பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே அம்மாதிரி அமைப்புகள் ஏற்படுகின்றபொழுது அம்மாதிரி ஸ்தாபனங்களிலே பணியாற்றக்கூடியவர்களில் யாருக்கு ஊதியம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு that will not be considered as office of profit என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டும்.

ஆகவே, அடுத்த தொடரிலே இதைப்பற்றி எல்லாம் விசாரணை செய்து என்ன என்ன அமைப்புகள் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறோம், அந்த அமைப்பிலே அவர்கள் வருகின்ற காலத்திலே அவர்களுக்கு எல்லாம் சட்டமன்றத்திலோ நாடாளுமன்றத்திலோ வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையிலும் அந்த அளவுக்கு யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்கமுடியாது. தமிழ்நாடு அக்ரோ—இண்டஸ்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் அமைந்திருக்கிறது, அதிலே பணி யாற்றக்கூடியவர்கள் இன்னும் பலவிதமான வாரியங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன, அவற்றில் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் எல்லாம் இருக் கிறார்கள். அட்வைசரி கமிட்டி வேறு சில கமிட்டிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. சுமால் சேவிங்ஸ் கமிட்டி இருக்கிறது. இப்படிப் பல கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு அலவன்ஸ் என்ற பெயராலே 25 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைக்கூட ஆபீஸ் ஆப் ப்ராஃபிட் ஆக கிளப்பிவிடுவார்களோ என்ற ஐயம் எனக்கு இருக்கிறது. எனவே இதைத் தீர்க்கமாகப் பரிசீலித்து அரசிடம் இம்மாதிரிப் பணியாற்றக்கூடியவர்களுக்கு ஆபீஸ் ஆப் ப்ராஃபிட் இல்லை என்ற முடிவு எடுக்க வேண்டும். இந்த அளவுக்கு விஷயத்தைச் சொல்லிவிட்டு இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலும் வேறு ஆட்சேபணையில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to say a few words on this Bill.

This Bill is called—' The Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Amendment Bill, 1971'. This catalogues the disqualifications for a member to be elected to the Assembly or

Council. But the list shows a lot of All India bodies like Railway Catering and Passengers Amenities Committee. That is completely the responsibility of the Central Government. The State has nothing to do with that Committee. When we have nothing to do with that, why should that be included in that list and also be thought over by the Government because this is only regarding the State Legislature-Assembly and Council. Why should a number of bodies which are purely All India bodies, Central Government bodies and committees be brought under this list and should be thought over by this Government?

Apart from that Sir, I think that this Bill itself is not necessary because though the Act has been passed in 1967, it will only lead to some trouble because the Courts can be left to define what is an office of profit. Supposing you catalogue certain things and leave certain other organisations, that will bring about trouble to the members, because you cannot exhaustively catalogue all the organisations. For instance, it was pointed out by the hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani that only Tamil Nadu Agro Industries Corporation is included. We have a number of Corporations constituted by the Government—Water and Sanitary Board, Tourists Corporation—So many Corporations are being newly brought about by this Government. When we are not cataloguing all those and one is included and some are left out, it will be difficult for the Courts to decide what is an office of profit and what is not an office of profit. So, this list cannot be exhaustive.

My submission would be, we need not have this Bill at all. We can leave it to the election authorities to decide what is an office of profit. Instead of that, we would be only bringing in trouble by cataloguing a few and leaving a very big list. In this catalogue also we have got many All India bodies with which the State Legislature is not concerned. For instance, the State Government has nothing to do with the Railway Passenger Amenities Committee.

My submission is, the Government may again thick of cataloguing all the Corporation which have connection with the State Government and leave all those which are connected with the Central Government with which the Parliament Members are concerned. As pointed out, the Parliament has brought about a statute regarding this and so. we need not bring these All India bodies in this Bill.

My submission is, it is better that we give up this Bill. By bringing it forward, we will be bringing more trouble to the members who would like to contest the elections. If the Government think that it is not possible for them to give up this Bill, let them think of other Corporations and make an exhaustive list and then bring this Bill. So, the Bill may be referred to a Select Committee which may go into the points raised in greater detail in the interest of those who would like to contest the elections.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I welcome the Bill with the observation that in the matter of removing the disqualifications of persons who are seeking elections for the State as well as Central Legislatures, there are certain persons who are not wholly employed either under the Government or under a private concern. For example, there are part-time employees. There are legal luminaries, economic experts and people possessing considerable knowledge in a particular branch of the public field.

For example a part-time lecturer in law has got considerable legal knowledge. There are doubts whether he can seek election while being a part-time lecturer in law. So, in the matter of removing disqualifications or to make it a matter of certainty or to remove the doubt whether he can stand for the elections while continuing as a lecturer in law or a lecturer in audit, accountancy or in such subjects, it must be made clear. I would respectfully submit to the Hon. Minister to see that these people are also included so that such people who possess considerable knowledge in a particular branch or a particular field may be utilised for the public benefit in the legislatures. If the Government feel that those who are employed in the Government colleges and Government institutions, even though they are part-time lecturers and part-time employees, should not be included, at least the case of all persons who are employed in private institutions as part-time employees may be included.

Then I think a long-time felt grievance of these people will be removed. With these observations I would respectfully request the Hon. Minister to consider this suggestion seriously.

Apart from this, I do not have any further observations to make and I generally welcome this Bill.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, I shall offer a few remarks purely from a different point of view and from a different angle than from what my predecessors have spoken.

At the very outset before I go into that, I would like to explain a point which has been raised by the Hon. Member Thirumathi Ananthanayaki. I think once we accept the fact that there are certain offices which are headed by political persons who may have to contest a particular constituency of Assembly or Council or Parliament, then this Bill will be necessary that way. The Parliament has passed an Act saying that those persons who are holding these offices can contest for Parliament seats. So, naturally the State also has to pass another Act saying that such persons are eligible for Assembly and Council elections. We are looking after our area and the Parliament members are looking after their area. That is the point which I am raising because that issue was brought to the attention of the House by the Hon. Member.

Another point which I would like the Government to take note of is something entirely different and it is from purely a political angle. We have already started ramifying so many departments and increasing the number of departments. For instance, we have several departments today in our State. But at the same time we are going on claiming that we have reduced the number of Ministers. In other words, on one side, there is a tendency for us to go on assuming that the number of Ministers will have to be reduced, the Cabinet will have to be kept to a particular size.

In fact this was mentioned by several commitees. Even recently some Parliamentary Committee which went into the whole issue raised the point saying wherever it is possible there should be a particular ratio between the number of M.L.As. and the number of Ministers. That is, the ratio should be one-tenth or something like that, if I remember right. That was what was spoken at the Speakers' Conference also (Interruption—11 per cent). So, in other words if the number of M.L.As. is 100, the cabinet Ministers should be eleven or something like that. That has been brought to the attention of politicians and of all political parties and members of the Legislatures and Parliament. It was also very clearly explained and it was probably accepted by various parties also. . Certain States had gone against that and they are now in trouble. They want to cut down the size of the cabinet. But there is a tendency to obviate or to get over this. There is another possibility that is likely to happen which I want the Government to take note of.

For instance, the cabinet can be cut to a particular size, but then we can bring in so many Boards. I would not like to mention any particular Board and I would not like to offend any of the members or any Board. I would not like to mention it as a sort of personal issue, but I would like to refer to it in a general way. I would like this Government to take particular note of it and be careful about the hazards involved in ramifying the number of the Boards (1) which will ultimately end up in duplicating the work and (2) which will also end up in increasing the expenditure on the part of the Government. That is an important point which I would like the Government to take note of.

The Government want to restrict the expenditure of the cabinet and of the Government. But at the same time we ask questions with regard to the particular aspect as to how much money the Cabinet spent, how much money the Ministers spent on travelling allowance, etc. Even a few days ago such a question was answered in the Council. But it is possible to answer to the members saying that the Government have restricted the expenditure on the cabinet, that they have restricted the expenditure of a particular Ministry. It is possible to argue in that way and the public might get away with the impression and the members also be lulled into a false sense of feeling that there is reduction of expenditure on behalf of the Ministers and the cabinet.

1971 டிசம்பர் 14] [Dr. H. V. Hande]

What we have done in one direction is set at nought in another direction by this method of ramifying the number of Corporations. Now let us take a particular Department "A" and let us also take a similar Corporation whcih practically does the work of the same department. The Minister concerned might be holding the same subject which is dealt with by the Corporation Chairman. The Departmental head will be finding it difficult to know from whom he has to take orders, the concerned Minister or the Corporation Chairman. Of course, strictly speaking I am supporting this Bill. If a political person is taken in as Corporation Chairman, it is not fair to restrict him from contesting a constituency.

In this connection, I would like to point out the other aspect of the matter. If a separate Corporation is constituted it will ultimately lead to extra expenditure on the exchequer and duplication of work. I am not trying to hurt the feeling of any person who is the Chairman of a particular Corporation and most of them are my personal friends. Another point is that the public will be under the impression that the Ministry is spending less and the Cabinet is small and on that account they would appreciate it. So, I request the Hon. Minister for Law who is piloting the Bill in the absence of the Hon. Chief Minister to think over this matter and convey our feelings to the Hon. Chief Minister and the Cabinet so that it can put a brake on the speed with which they are increasing the number of Corporations. Once the Corporation has been set up and a Chairman has been appointed, we cannot disqualify him.

Thank you, Sir.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய கருத்து பெரும்பாலும் வரவேற்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்திலே யார் யாரைச் சேர்க்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றித்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இதிலே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அவர்களுக்குரிய குழுக் களும், சட்டமன்றத்திற்கும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்ற சந்தேகம் எழும். முதல் உரையிலேயே நான் குறிப்பிட்டேன். மத்திய அரசு குழு இதைப் பற்றிச் சிபாரிசு செய்யும்போது இந்தக் குழுக்களுக்கு யாரை அவர்கள் அமர்த்தினாலும் அவர்களுக்கு இந்த டிஸ்குவாலிபிகேஷன் வரக் கூடாது என்ற கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஆகவேதான் மாநில சட்டப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்களும் வரலாம் என்ற எண் ணத்திலே அதையும் சேர்த்து விடலாம் என்று குறிப்பிடப்பட் டிருக்கிறது. இன்னொரு கருத்து, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இப்படிப்பட்ட பிரிவுகளைச் சேர்க்கும்போது வராத பிரிவுகள் ஏதாவது இருக்குமா என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசிக்க வேண்டு மென்று சொல்லப்பட்டது.

உதாரணமாக, டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனில் நான்-அபிஷியல் வரலாம் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வரலாம். மொத்தமாக அரசாங்கம் அந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு அப்போதைக்கப்போது யார் யார் இதிலே வருவார்கள் என்று அறிவிப்பது ஒன்று. அதற்கு பதிலாக யார் யாரைச் சேர்க்க வேண்டுமென்பது பற்றி இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை முடிவாக எடுக்கும்போது அப்போதைக் கப்போது சட்டமன்றத்தில் வந்து அனுமதி திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் வாங்கப்பட வேண்டுமென்பது மற்றொரு கருத்து. இரண்டாவது கருத்துதான் தமிழ்நாட்டில் பின்பற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பின்னால் சட்டங்கள் வரும்போது சட்டத்திலே போடவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இது போன்ற மற்ற வாரியங்கள், ஸ்லம் போர்டு, வாட்டர் போர்டு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தச் சட்டங்கள் வரும்போதே டிஸ்குவாலிபிகேஷன் வரக்கூடாது என்ற பிரிவு அதிலே இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியும் ஒரு முறையைப் பின்பற்றுவதில் தவறு இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்தச் சட்டத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாத கருத்தை, பொதுவான கொள்கையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பல போர்டுகளிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் போடுவதைப்பற்றி மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அது அமைச்சர்களுடைய எண்ணிக்கையில் வராமல் வேறு வகையில் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்துவது போல் தோன்றுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தக் கருத்து வேறு; இது போன்ற தனிப்பட்ட வாரியங்கள் தேவையா என்ற கருத்து வேறு. தனிப்பட்ட வாரியங்கள் தேவை என்பதற்கு ஆதாரங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதை மறுத்ததாகத் தெரியவில்லை. தனிப்பட்ட வாரியங்கள் எந்தெந்தத் துறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறோமோ அந்த துறையில் நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, ஸ்லம் போர்டை எடுத்துக் கொண்டால் நம்முடைய அரசாங்கம் கொடுக்கிற பணத்தைக் கொண்டு மட்டுமல்லாமல், தனி வாரியமாக இருக்கின்ற நிலையில் அரசாங்க வங்கிகளிடமிருந்தும், எல்.ஐ.சி.யிடமிருந்தும் பணத்தைப் பெறுவதற்கு வழி இருப்பதோடு கூட, நேரடியாகப் பணம் எழுப்புவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்ற காரணத்தால் இந்த வாரியங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

ஏற்கெனவே வீட்டு வசதி வாரியம் செயல்பட்டு வந்தது. அந்த வாரியத்தின் மூலமாக அவர்களே சொந்தமாகக் கடன் எழுப்பலாம். வங்கிகளிடமிருந்தும், எல்.ஐ.சியிடமிருந்தும் பணத்தைப் பெறலாம், தனி வாரியம் என்ற முறையில்தான் அந்தப் பணம் எல்லாம் தரப்பட்டது. அவர்கள் தேசியமாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் மூலம் பணம் பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் புதிய வாரியங்கள் தேவை என்று அரசாங்கம் முடிவு

1971 டிசம்பர் 14] [திரு. செ. மாதவன்]

எடுத்தது. ஆகவே, இந்த வாரியங்கள் தேவைதானு என்று வாதாடுவது நியாயமல்ல. வெளியிலே இதைப் பற்றித் தவருகச் சொல்லலாம். இதிலே உருவாக்கப்பட்ட வாரியங்களிலே யாரைத் தலைவராகப் போடுவது என்பதிலேதான் கருத்து வேறுபாடு. இதிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் போடக்கூடாது என்று வாதாடுவார்களேயானுல், அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகள். ஆற்றல் உள்ளவர்கள் இருக்கிருர்கள். இவர்கள் மக்கள் உணர்ச்சிக்கேற்றவாறு வாரியங்களை நடத்திச் செல்ல வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களைப் போடக்கூடாது என்று சொல்லுவது சரியான கருத்து அல்ல என்று கருதுகிறேன்.

இப்படி வாரியங்கள் போட்டுவிட்ட காரணத்தாலே நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அதிலே போட்ட காரணத்தால் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட வெறுப்பு கிடையாது என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னுர்கள். நாங்களும் அப்படி நினைக்கவில்லை. மேடையிலே அப்படிச் சொல்லுகிருர்களா இல்லையா என்பது வேறு பிரச்சினை; ஆனுல் இங்கே நேராக தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அவருடைய பயம் எல்லாம் எங்கே இப்படிப்பட்ட வாரியத்தினுல் அதிகமாகச் செலவு ஏற்பட்டு விடுமோ என்பதுதான். அப்படி ஏற்படுகின்ற செலவு அமைச்சரவை பட்டியலில் வராமல் தனியாகப் போய்விடுவதால் அமைச்சரவை செலவு குறைத்து அமைச்சரவைக்கு நல்ல பெயர் ஏற்பட ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது என்ற விதத்திலே கூறினுர்கள். செலவைக் குறைத்துக் காண்பித்தால் அமைச்சரவைக்கு நல்ல பெயர்தான். ஆனுல் அதற்கு அவர்கள் சொன்ன கருத்து சரியான கருத்து அல்ல என்று கருதுகிறேன். யாரைத் தலைவராகப் போட்டாலும் செலவு உண்டு. ஹவுசிங் போர்டு இருக்கிறது; முன்னலே எஞ்சினியர் தலைவராக இருந்தார், இப்போது ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டிருக்கிருேம். அப்போதும் செலவு, இப்போதும் செலவு இருக்கிறது. நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் போட்ட காரணத்தால் செலவு அதிகரித்து விட்டது என்ற காரணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதிகாரிகளைப் போட்டாலும் செலவுதான், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைப் போட்டாலும் செலவுதான். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் போடுவது எந்த விதத்திலும் தவருன கொள்கை அல்ல. ஜனநாயக ஆட்சி முறையில் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை யார் ஆட்சியிலிருந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்றுகூறி, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய கருத்தினை இதிலே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் போட வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. தாராளமாகப் போடலாம். அதை வரவேற்கிறேன். நான் சொன்னது, ஆண்டு

தோறும் இந்த மாதிரி வாரியங்களை ஆங்காங்கு உருவாக்கும் நோத்தில் டுப்ளிகேஷன் ஆப் ஒர்க் ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான். ஒரு கார்ப்பரேஷன் தலைவர் அந்த இலாகா மந்திரி என்ற வகையிலே அதே இலாகாவிலே டுப்ளிகேஷன் ஆப் ஒர்க் வராத வகையில் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். இதிலே அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர், கெட்ட பெயர் என்பது பொது மக்கள் முடிவு செய்ய வேண்டியது. அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : செலவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள், விவரமாக குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு விளக்கம் சொன்னேன். அதிகாரம் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அதுவும் தவறான கருத்து. வாரியத்தின் நிர்வாகத்திலுள்ள அன்றாடப் பொறுப்புகளில் அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாது. அங்கிருந்து அரசாங்கத்திற்கு வந்து அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு இலாகாவையும் தாண்டி அமைச்சரிடம் வந்து பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவு எடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதற்காக அன்றாட வேலைகள் வேகமாக நடைபெறவேண்டும் என்று தான் வாரியம் அமைக்கப்படுகிறது. டூப்ளிகேஷன் ஆஃப் ஒர்க் என்றால், காலதாமதம் அந்தப் பொருள் சரியல்ல. பொதுவாக கொள்கைப் பிரச்சினை மட்டும்தான். நேரடியாக அந்தத் துறை அமைச்சருக்கு வருகிறது. அவர் கொள்கைப் பிரச்சினையை வரையறுத்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே வாரியம் உருவாக்கியதால், அதற்கு ஒரு தலைவரைப் போட்டதால் இரட்டிப்பு வேலை ஏற்படுகிறது என்று சொல்வது தவறு. காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்வதும் தவறு. வேகமாகச் செயல்படவும் காலதாமதத்தைக் குறைக்கவும்தான் இந்த வாரியம் அமைக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஏற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, may I know whether the enumeration given is illustrative or exhaustive ? That is one point Another point for clarification is this. There is a corresponding legislation passed by Parliament. Is it proper to re-enact it here? For these two, clarifications are requested from the Hon. Minister.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: 'ஆபீஸ் ஆஃப் ப்ராஃபிட்' என்ற வார்த்தையைப்பற்றி சட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. நம்மைப் பொறுத்தவரையில் சட்டமன்றத்திற்கு உட்பட்டு வரக்கூடிய பிரச்சினைகளை மட்டும் ஆராய்ந்து இதற்கு என்று ஒரு சட்டம் இன்றல்ல, பல ஆண்டுக்காலமாகவே சட்டப் புத்தகத்தில் இருக்கிறது 1951-ம் ஆண்டிலிருந்து. அப்போதைக்கப்போது எந்தெந்தப் பதவிகளுக்கு டிஸ்க்வாலிபிக்கேஷன் வரக்கூடாது என்று கருதுகிறோமோ அவற்றையெல்லாம் சொல்லி விளக்கம்

1971 டிசம்பர் 14] *[திரு. செ. மாதவன்]*

கொடுக்கிறோம். விளக்கங்கள் இருக்கின்றன. இதில் வராத விளக்கங்கள் இருக்குமானால், நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு, ஆபீஸ் ஆப் ப்ராபிட் பற்றி விளக்கம் தர வாய்ப்பிருக்கிறது. இது எக்ஸாஸ்டிவ் என்று சொல்லமுடியாது. அரசாங்க உத்தரவுகளின் படி என்னென்ன வாரியங்கள், என்னென்ன பதவிகள் வருகின்றனவோ அவற்றைச் சேர்க்கிறோம்.

பாராளுமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் பாராளுமன்றத்தில் அவர்கள் சட்டம் இயற்றியுள்ளார்கள். பாராளுமன்றக் குழுக்கள், அல்லது மத்திய அரசு நியமிக்கிற குழுக்கள் இவைகளில் சட்டமன்றம், மேலவை உறுப்பினர்கள் வருவார்களேயானால் அது இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் டிஸ்குவாலிபிகேஷனாக வரக்கூடாது என்ற விளக்கத்தை மட்டும் தந்திருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அந்தந்தக் கார்ப்பரேஷன்ஸ் பற்றி, குறிப்பாக டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன் பின்னால் வரும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி வரும்போது செய்து கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போதுள்ள பல கார்ப்பரேஷன்ஸ் விடப்பட்டிருக்கின்றனவே. இப்போது ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் போர்ட் இருக்கிறது. அதன் தலைவரான மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. இராம அரங்கண்ணல் அவர்கள் மிகவும் வருத்தப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அவரை இதில் சேர்க்கவில்லையே என்று டிஸ்குவாலிபிகேஷன் இப்போது இருக்கிறது. அதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லாமல் விட்டிருக்கிறீர்களே, அக்ரோ இன்டஸ்ட்ரீஸ்-ஐ மட்டும் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: என் பதிலைக் கவனித்திருந்தால் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். அந்தந்தக் கட்டங்கள், ஸ்லம் போர்ட் அல்லது வாட்டர் போர்ட் ஆக வரும்போது சட்டத்தில் இணைத்து டிஸ்குவாலிபிகேஷன் இல்லை என்று போட்டு விடுகிறோம். வராது விடப்பட்டவர்களை இதில் கொண்டு வரு கிறோம் என்று சொன்னேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

"*That the Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Amendment Bill*, 1971 (*L.A. Bill No.* 41 *of* 1971) be taken into consideration".

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move "That the Bill be passed".

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.